

For det andet er det et faktum, at a-kassernes tilknytning til de faglige organisationer giver de absolut bedste muligheder for, at medlemmerne får hjælp og vejledning til at opnå deres rettigheder i dagpengesystemet.

Selv om forslagsstillerne i bemærkningerne giver udtryk for at have forstået lidt af dagpengesystemets urimeligheder, vil forslaget ikke betyde et eneste skridt i den rigtige retning, men derimod flere skridt i den forkerte.

Enhedslisten er derfor imod forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Nu har vi jo normalt den skik, at stedfortrædende ordførere er fredede, men jeg vil alligevel til-lade mig den bemærkning her, at jeg ikke synes, konklusionen svarer til det, som blev nævnt tidligere, nemlig at man ønskede mere solidaritet.

Det her forslag er jo nemlig et spørgsmål om solidaritet på arbejdsmarkedet. Det kan der ikke herske meget tvivl om.

Så skal man jo heller ikke angribe ordførere, der slet ikke er til stede. Det er lidt beklageligt, at hr. Kirkegaard ikke er her, for da hr. Kirkegaard var arbejdsminister, havde han faktisk ideer svarende til det, vi fremsætter her.

Der kan man forstå af en artikel i en avis den 19. september 1991, at man internt i regeringen arbejdede med den model her, vel sandsynligvis fordi De Radikale, som så også i dag glimrer ved deres fravær og ved stedfortræder siger nej, dengang havde ideen.

Det blev ikke til noget dengang. Det var en VKR-regering på det tidspunkt, og det var nok især Venstre, der ikke ville være med. Det kan man sådan læse mellem linjerne. Men hr. Kirkegaard var positiv over for sagen.

Socialdemokratiets daværende næstformand, hr. Poul Nyrup Rasmussen, konstaterede jo også, at der på det tidspunkt i Folketinget var et flertal for den idé her, idet hr. Nyrup Rasmussen selv gik ind for det på sit partis vegne dengang og konstaterede, at der var tilslutning til ideen fra De Radikale, De Konservative og fra Kristeligt Folkeparti.

Så der var altså et flertal på det tidspunkt dér, mere afart er ideen trods alt ikke. De var bare ikke i regering med hinanden, de partier dér, for så kunne vi jo selvfølgelig have fået det løst dengang. Jeg kan godt mærke på ordførerne, at der ikke er mulighed nu heller for at få forslaget gennemført.

Fra vores side er det nemlig et spørgsmål om solidaritet. Vi mener, at der er nogle, skal vi kal-

de dem lykkeriddere, som rider gratis her, og vi havde selvfølgelig hellere set, at der var tværfaglige arbejdsløshedskasser, de kunne melde sig ind i, end at foreslå den der ordning med at indbetale til statskassen.

Men vi kunne jo ikke fremsætte sådan et forslag, for vi får ikke de tværfaglige arbejdsløshedskasser, og vi vil ikke tvinge folk ind i en bestemt arbejdsløshedskasse. Derfor var vi nødt til at tage den model med den statslige, som også kan bruges, og som de i øvrigt har noget lignende i Sverige. Det er der jo slet ikke noget forkert i.

Noget helt andet er, at hvis vi i dag skulle opfinde et arbejdsløshedsforsikringssystem som start, en ny start med den slags sikkerhed, så ville vi sikkert ikke have opfundet et arbejdsløshedskassesystem, som var bundet op på fagbevægelsen.

Jeg mener, det er helt udmærket at vi har det af historiske grunde. Det er betinget af historien. Men det ville vi ikke have gjort i dag.

Arbejdsministeren siger, at alle jo betaler til arbejdsmarkedsfonde, men der er altså stadig væk den samme ubalance.

Og så har ministeren problemet med de praktiske indretninger. Jamen dem er der da mange af. Men regeringen udviser jo, når de ellers er villige til det, vældige evner for at løse den slags ting. Vi har jo heldigvis mange beviser på, at når man har embedsapparatet med sig og den gode vilje, så kan man klare meget.

Ministeren kan heller ikke se sammenhængen mellem de svagheder, som vi gør opmærksom på i eksemplerne a, b, c og d, og det obligatoriske bidrag. Jeg har redegjort for i et tidligere indlæg, at vi ikke vil foreslå det her uden at få rettet op på nogle af de svagheder og skævheder, der er, som ikke rammer så mange mennesker. Men netop fordi det kun er få mennesker, er det jo også vigtigt at få dem rettet.

Ministeren undrer sig over, at vi ikke har fået dem løst.

Jeg var lidt uopmærksom, da jeg var med i forskellige forlig på arbejdsmarkedet. Jeg mener nu ikke, at det, jeg foreslår her, er på kant med nogle af de forlig, vi har. Det blev vist heller ikke sagt.

Men alle de fire emner er nogle, som vi har korresponderet med ministeriet om, og vi har fået dem afvist.

Ministeren misforstod eksempel b, hvor man er væk fra arbejdsmarkedet i en periode, i en år-række, og har opretholdt sit medlemskab og for-